11 Ιουνίου 2021

Δεν διαπραγματευόμαστε τις ευθύνες του Θρόνου μας – Δεν παραιτούμαστε από αυτές – Δεν τις απεμπολούμε

/ Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων

Ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ Βαρθολομαίος εορτάζοντας την Παρασκευή τα Ονομαστήριά του, αναφέρθηκε στις ιδιαίτερες ευθυνες «τας οποίας εκληροδότησεν εις ημάς, εις τον εκάστοτε Κωνσταντινουπόλεως, η καθηγιασμένη πράξις και η της θεωρίας επίβασις των Αγίων Πατέρων».

«Από του μαρτυρικού τούτου Θρόνου, αισθανόμεθα αδήριτον την ιεράν υποχρέωσιν όπως διακονώμεν έργοις και λόγοις τας ιεράς της Εκκλησίας υποθέσεις διά των ιδιαιτέρων ευθυνών τας οποίας εκληροδότησεν εις ημάς, εις τον εκάστοτε Κωνσταντινουπόλεως, η καθηγιασμένη πράξις και η της θεωρίας επίβασις των Αγίων Πατέρων», **επισήμανε, μεταξύ άλλων, ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης, στην ομιλία του, μετά την Θεία Λειτουργία,** κατά την οποία χοροστάτησε την Παρασκευή, 11 Ιουνίου 2021, στον Π. Πατριαρχικό Ναό, για την εορτή της μνήμης των Αγίων Αποστόλων Βαρθολομαίου και Βαρνάβα, κατά την οποία εορτάζει τα ονομαστήριά Του.

«Έχομεν και αναγνωρίζομεν ότι έχομεν μοναδικάς ευθύνας παρ΄ Ορθοδόξοις ως Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως. **Οι κύκλοθεν τας θεωρούν ως προνόμια διά τούτο και εζήλωσαν την φαινομενικήν αναστάσιμον δόξαν, αγνοούντες τον Γολγοθάν του να διακονή κανείς την Αλήθειαν** με οιονδήποτε κόστος. Δεν υπεισερχόμεθα εις διάλογον επί των αυτονοήτων και πατροπαραδότων. Δεν διαπραγματευόμεθα τας ευθύνας του Θρόνου μας. Δεν παραιτούμεθα από αυτάς. Δεν τας απεμπολούμεν. **Δεν θα επιτρέψωμεν την αλλοτρίωσιν της ευλογημένης εκκλησιολογίας όπως αύτη περιγράφεται ευθαρσώς** εις τα κείμενα της ιστορίας μας. Δ**εν θα επιτρέψωμεν την συγκατάβασιν, την οικονομίαν, την ευγένειαν, τας μερικάς φιλόφρονας υποχωρήσεις, τας ενεργείας του περασμένου αιώνος, εις τας οποίας ατυχώς προέβησάν τινες των προ ημών, με όνειρον μίαν ενότητα, μακράν, όμως, της αυθεντικής και παλαιάς εκκλησιολογίας. Δεν θα επιτρέψωμεν να ανατρέψουν ο, τι το πανίερον ωκοδόμησεν η Πρόνοια του Θεού διά τον της Κωνσταντινουπόλεως Θρόνον. Κωνσταντινουπόλεως ίσον θυσία, ευθύνη, ακένωτος προσφορά,**

όχι, εντούτοις, παίγνιον εις τα περιστασιακά συμφέροντα και τας καιροσκοπικάς διαθέσεις εκάστης ιστορικής συγκυρίας», τόνισε ο Οικουμενικός Πατριάρχης.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ – Αφιέρωμα στον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο Α’

Με τον Παναγιώτατο συγχοροστάτησαν οι Σεβ. Αρχιερείς Γέρων Χαλκηδόνος κ. Εμμανουήλ, Γέρων Δέρκων κ. Απόστολος, Γέρων Πριγκηπονησίων κ. Δημήτριος, Τρανουπόλεως κ. Γερμανός. Φιλαδελφείας κ. Μελίτων, Μυριοφύτου και Περιστάσεως κ. Ειρηναίος, Μύρων κ. Χρυσόστομος, Θυατείρων και Μ. Βρετανίας κ. Νικήτας, Σασίμων κ. Γεννάδιος, Ικονίου κ. Θεόληπτος, Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου κ. Ευγένιος, Καλλιουπόλεως και Μαδύτου κ. Στέφανος, Αυστρίας κ. Αρσένιος, Κυδωνιών κ. Αθηναγόρας, Σηλυβρίας κ. Μάξιμος, Αυστραλίας κ. Μακάριος, Πέτρας και Χερρονήσου κ. Γεράσιμος, Ίμβρου και Τενέδου κ. Κύριλλος, Σύμης κ. Χρυσόστομος, Σαράντα Εκκλησιών κ. Ανδρέας, Προύσης κ. Ιωακείμ, Τσερνίχιβ και Νιζχίν κ. Ευστράτιος, και Μαργκβέτι και Ουμπίσα κ. Μελχισεδέκ.

Εκκλησιάστηκαν Ιεράρχες του Οικουμενικού Θρόνου, Αντιπροσωπείες των Αυτοκεφάλων Εκκλησιών Κύπρου και Ουκρανίας, υπό τους Σεβ. Μητροπολίτες Κωνσταντίας και Αμμοχώστου κ. Βασίλειο και Ιβάνο-Φρανκίβσκ και Γαλικίας κ. Ιωάσαφ αντιστοίχως, Ηγούμενοι από το Άγιον Όρος, κληρικοί, μοναχοί και μοναχές, Άρχοντες Οφφικιάλιοι του Οικουμενικού Θρόνου, ο Υφυπουργός Εξωτερικών της Ελλάδος Εξοχ. κ. Κωνσταντίνος Βλάσης, ο Πρέσβης της Ελλάδος στην Άγκυρα Εξοχ. κ. Μιχαήλ-Χρήστος Διάμεσης, ο πρώην Υφυπουργός κ. Αντώνης Διαματάρης, οι Γενικοί Πρόξενοι της Ελλάδος και της Ουκρανίας στην Πόλη Ευγεν. κ. Γεωργία Σουλτανοπούλου και Εντιμ. κ. Oleksandr Gaman, Κοινοτικοί παράγοντες, μαθητές και μαθήτριες της Πατριαρχικής Μεγάλης του Γένους Σχολής, μαζί με τον Διευθυντή και καθηγητές τους, πιστοί από την Πόλη και προσκυνητές από το εξωτερικό.

Η ομιλία του Οικουμενικού Πατριάρχου:

Πολυφίλητοι αδελφοί Ιεράρχαι και τέκνα εν Κυρίω λίαν αγαπητά,

Κάθε φορά που απαγγέλλομεν το Σύμβολον της Πίστεως και αναφέρομεν ότι πιστεύομεν εις μίαν, αγίαν, καθολικήν και αποστολικήν Εκκλησίαν, ενθυμούμεθα τους αγίους Αποστόλους, οι οποίοι «απ᾽ αρχής αυτόπται και υπηρέται γενόμενοι του Λόγου», διέδωσαν εις όλον τον τότε γνωστόν κόσμον το κήρυγμα και την διδασκαλίαν του Χριστού, έδωκαν την μαρτυρίαν της αναστάσεώς Του και εκήρυξαν την βασιλείαν του Θεού.

Περί της ζωής και του έργου των Αποστόλων, τη ημετέρα προτροπή, έγραψε και εκυκλοφόρησε περισπούδαστον έργον ο Άρχων Διδάσκαλος του Ευαγγελίου Καθηγητής Χρήστος Βούλγαρης, υπό τον τίτλον «Οι Δώδεκα Μαθηταί και Απόστολοι του Ιησού Χριστού». Ούτοι είναι στύλοι της Εκκλησίας μέχρι της

δευτέρας παρουσίας του Χριστού. Η ζώσα μετάδοσις της εμπειρίας των ως αυτοπτών μαρτύρων του Λόγου, η μεταβίβασις ζώντος βιώματος, είναι η καλώς νοουμένη Παράδοσις της Εκκλησίας μας.

Ένα εξ αυτών, τον Βαρθολομαίον, τον Βαρ-Τολμάι, τον υιόν του Θολομαίου, τιμώμεν σήμερον εν τη Ορθοδόξω Εκκλησία, μαζί με τον εκ των εβδομήκοντα Βαρνάβαν, τον πολιούχον της Κύπρου, επ᾽ ονόματι του οποίου ο Μακαριώτατος και προσφιλέστατος αδελφός Αρχιεπίσκοπος κύριος Χρυσόστομος Β΄ ανήγειρεν εν Λευκωσία περίλαμπρον Καθεδρικόν Ναόν, εγκαινιαζόμενον σήμερον ακριβώς υπ᾽ αυτού και του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κυρίου Ιερωνύμου Β΄ εν μέσω του ενθουσιώντος ευσεβούς Κυπριακού λαού. Προς αμφοτέρους τους Μακαριωτάτους αδελφούς και συλλειτουργούς απευθύνομεν εκ του ιερού τούτου Κέντρου της υπ᾽ ουρανόν Ορθοδοξίας εγκάρδιον ασπασμόν και χαιρετισμόν, επικαλούμενοι επί τους ιδίους και τας κατ᾽ αυτούς πεφιλημένας αδελφάς Εκκλησίας την χάριν και την προστασίαν του εν δόξη Αναληφθέντος Κυρίου, ταίς πρεσβείαις των σήμερον εορταζομένων προστατών ημών αγίων Αποστόλων.

Μαζί με τας εξονομασθείσας δύο και τας λοιπάς κατά τόπους Εκκλησίας θα συνεχίσωμεν, ελέω Θεού, την ζωήν και την μαρτυρίαν της «ενδιαλόγου Ορθοδοξίας» με Πρώτον τον Κωνσταντινουπόλεως, ως ευθαρσώς υπέμνησε και υπεγράμμισεν ο μακαριστός Αντιοχείας Ιγνάτιος κατά την εν Φαναρίω Σύναξιν των Προκαθημένων του έτους 2008. Ο αυτός αοίδιμος ευρυμαθής Πατριάρχης, εν Γράμματι αυτού προς ημάς τον Δεκέμβριον του 1994, αναφερόμενος εις πρόθεσιν του τότε Πατριάρχου Ιεροσολύμων να οργανωθή συλλείτουργον των Ορθοδόξων Προκαθημένων εν Βηθλεέμ τα Χριστούγεννα του έτους 2000, προσθέτει: «παράξενος η πρότασις αύτη, διότι προέρχεται εκ του Πατριαρχείου των Ιεροσολύμων!». Με θαυμαστικόν εις το τέλος. Και ο νοών νοείτω.

Και ακόμη: όταν ηθέλησεν ο αυτός Αντιοχείας Ιγνάτιος να αποστείλη Ιεράρχην της Εκκλησίας του εις Παρισίους διά να εξυπηρετή τας θρησκευτικάς ανάγκας των εκεί αραβοφώνων πιστών, εζήτησε την άδειαν του Οικουμενικού Πατριαρχείου και κατόπιν της συγκαταθέσεως του τελευταίου απέστειλε τον Παλμύρας Γαβριήλ—όχι τον Παρισίων ή τον Γαλλίας ή τον Δυτικής Ευρώπης, αλλά τον Παλμύρας. Έτσι εφρόνουν και έπραττον οι παλαιότεροι και σοφώτεροι, σεβόμενοι τους κανόνας και την τάξιν της Εκκλησίας, δι᾽ αυτό και η Ορθοδοξία είχε περισσοτέραν ενότητα και ολιγώτερα προβλήματα.

Από του μαρτυρικού τούτου Θρόνου, αισθανόμεθα αδήριτον την ιεράν υποχρέωσιν όπως διακονώμεν έργοις και λόγοις τας ιεράς της Εκκλησίας υποθέσεις διά των ιδιαιτέρων ευθυνών τας οποίας εκληροδότησεν εις ημάς, εις τον εκάστοτε Κωνσταντινουπόλεως, η καθηγιασμένη πράξις και η της θεωρίας επίβασις των Αγίων Πατέρων. Έχομεν και αναγνωρίζομεν ότι έχομεν μοναδικάς ευθύνας

παρ΄Ορθοδόξοις ως Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως. Οι κύκλοθεν τας θεωρούν ως προνόμια διά τούτο και εζήλωσαν την φαινομενικήν αναστάσιμον δόξαν, αγνοούντες τον Γολγοθάν του να διακονή κανείς την Αλήθειαν με οιονδήποτε κόστος.

Δεν υπεισερχόμεθα εις διάλογον επί των αυτονοήτων και πατροπαραδότων. Δεν διαπραγματευόμεθα τας ευθύνας του Θρόνου μας. Δεν παραιτούμεθα από αυτάς. Δεν τας απεμπολούμεν. Δεν θα επιτρέψωμεν την αλλοτρίωσιν της ευλογημένης εκκλησιολογίας όπως αύτη περιγράφεται ευθαρσώς εις τα κείμενα της ιστορίας μας. Δεν θα επιτρέψωμεν την συγκατάβασιν, την οικονομίαν, την ευγένειαν, τας μερικάς φιλόφρονας υποχωρήσεις, τας ενεργείας του περασμένου αιώνος, εις τας οποίας ατυχώς προέβησάν τινες των προ ημών, με όνειρον μίαν ενότητα, μακράν, όμως, της αυθεντικής και παλαιάς εκκλησιολογίας. Δεν θα επιτρέψωμεννα ανατρέψουν ο, τι το πανίερον ωκοδόμησεν η Πρόνοια του Θεού διά τον της Κωνσταντινουπόλεως Θρόνον. Κωνσταντινουπόλεως ίσον θυσία, ευθύνη, ακένωτος προσφορά, όχι, εντούτοις, παίγνιον εις τα περιστασιακά συμφέροντα και τας καιροσκοπικάς διαθέσεις εκάστης ιστορικής συγκυρίας. Τούτο παρελάβομεν παρά των Πατέρων μας, και ούτοι εκ των ιδικών των Πατέρων, και εκείνοι εκ των Αποστολικών χειρών, δι᾽ ο και ο λόγος μας και πάλιν εις τον προσφιλή Απόστολόν μας, διά του σεπτού ονόματος του οποίου ετιμήθημεν κατά την εις διάκονον χειροτονίαν ημών ακριβώς προ εξήκοντα ετών.

Δόξα τω Θεώ και διά το νέον τούτο όνομα ημών και διά τας παρελθούσας έκτοτε πολλάς δεκαετίας, κατά τας οποίας προσεπαθήσαμεν, ως κληρικός της Εσταυρωμένης Μεγάλης Εκκλησίας, να δώσωμεν μαρτυρίαν των του Χριστού παθημάτων και της Αναστάσεως Αυτού τοις εγγύς και τοις μακράν, αγωνιζόμενοι ανενδότως και ακαμάτως, ελπίζομεν δε και καρποφόρως, ομού μετά της εκάστοτε περί ημάς σεπτής και ιεράς ομηγύρεως, και επικαλούμενοι πάντοτε και απεκδεχόμενοι το θείον έλεος και τον άνωθεν φωτισμόν διά των λόγων του αγίου προκατόχου ημών Γενναδίου του Σχολαρίου: «Βοηθός μοι, Δέσποτα των όλων, Χριστέ».

Αδελφοί και τέκνα εν Κυρίω,

Πέραν του Βαρθολομαίου, ο οποίος εκήρυξε το Ευαγγέλιον εις τους Ινδούς, τους ονομαζομένους ευδαίμονας, και συνέβαλεν εις την ίδρυσιν της Αρμενικής Εκκλησίας, και του Βαρνάβα, του υιού της παρακλήσεως, των οποίων η Σύναξις εωρτάζετο εν τω αποστολείω του Αγίου και κορυφαίου Πέτρου, τω συγκειμένω τη Αγιωτάτη Μεγάλη Εκκλησία, η Εκκλησία μας σήμερον εορτάζει και την Σύναξιν του Αρχαγγέλου Γαβριήλ εν τω Άδειν, με το γνωστόν θαύμα εις το κελλίον Άξιόν εστιν της Μονής Παντοκράτορος του Αγίου Όρους. Έκτοτε έχομεν τον πρεπωδέστατον τη Μητρί του Θεού αγγελικόν ύμνον «Άξιόν εστιν ως αληθώς μακαρίζειν σε την Θεοτόκον, την αειμακάριστον και παναμώμητον, και Μητέρα του Θεού ημών»,

ο οποίος κοσμεί την υμνολογίαν της Εκκλησίας.

Αλλά, δεν ετελειώσαμεν. Την δόξαν και την ευλογίαν της Κυρίας Θεοτόκου μεγαλύνει κατά την εύσημον αυτήν ημέραν της 11ην Ιουνίου και η μνήμη Λουκά του ιατρού, Επισκόπου Συμφερουπόλεως του ομολογητού, ο οποίος ως άριστα συνεδύασε την λευκή μπλούζα με το μαύρο ράσο, όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται εις την βιογραφίαν του. Υπήρξεν ιατρός ανάργυρος, διωχθείς διά την πίστιν του και ζήσας επί ένδεκα χρόνια εν φυλακαίς και εξορίαις πικραίς. Και διά τον νέον τούτον Άγιόν μας, τον οποίον η Μήτηρ Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως κατέγραψεν εις τας αγιολογικάς δέλτους μετά από πρόφρονα πρότασιν και εισήγησιν του αδελφού Μακ. Μητροπολίτου Κιέβου και πάσης Ουκρανίας κ. Επιφανίου και της Αγιωτάτης Εκκλησίας Ουκρανίας, η ιερά υμνολογία συνέθεσε το εξής Κοντάκιον: «Ανεδείχθης ήλιος, νυκτί βαθεία διωγμού, μακάριε, διό και θάλπος νοητόν το εκ Θεού συ εξέχεας χειμαζομένοις, Λουκά πανσεβάσμιε».

Η χάρις όλων αυτών των σήμερον τιμωμένων Αγίων της Εκκλησίας είθε να συνοδεύη πάντας ημάς πάσας τας ημέρας της ζωής ημών, την οποίαν και «Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα».

Ημείς οι εν Φαναρίω επικαίρως ενθυμούμεθα και τον μεγαλεπήβολον προκάτοχον της ημετέρας Μετριότητος Ιωακείμ Γ΄ τον Πάνυ, διότι ενεθρονίσθη ωσάν σήμερον, ενδεκάτην Ιουνίου, προ 120 ετών αρχομένης της δευτέρας αυτού Πατριαρχίας. Σεμνύνεται δι᾽ αυτόν η γενέτειρά του, το Βαφεοχώριον, αι ας εποίμανεν Επαρχίαι Βάρνης και Θεσσαλονίκης, η Μεγάλη του Χριστού Εκκλησία και το Γένος ολόκληρον συν πάση τη Ορθοδοξία, διά την ενότητα της οποίας ρηξικελεύθους ανέλαβε πρωτοβουλίας. Είθε η ακουσίθεος ευχή του να μας συνοδεύη από το υπερπέραν.

Ιερώτατοι και Θεοφιλέστατοι αδελφοί Ιεράρχαι και λοιποί ευαγείς κληρικοί, Εξοχώτατοι, Εντιμολογιώτατοι Άρχοντες οφφικιάλιοι, τέκνα ημών κατά πνεύμα προσφιλή και πολυφίλητα,

Ευχαριστούμεν από μέσης καρδίας πάντας υμάς διά την ευγενή και φιλικήν προσέλευσιν και συμπροσευχήν σας επί τοις ονομαστηρίοις ημών, διά την τιμήν και την αγάπην σας προς το πρόσωπον του εορτάζοντος Πατριάρχου σας. Την ανταποδί-δομεν ασπαζόμενοι τους αδελφούς και ευλογούντες τα τέκνα.

Ιδιαιτέρως ευχαριστούμεν υμάς, Ιερώτατε άγιε Χαλκηδόνος κύριε Εμμανουήλ, διά την πλήρη ευγενών αισθημάτων προσφώνησίν σας και, επί τη ευκαιρία, σας συγχαίρομεν και αύθις διά την πρόσφατον παμψηφεί γενομένην ανάρρησίν σας εις

τον θρόνον της ιστορικής Γεροντικής Μητροπόλεως Χαλκηδόνος.
Ευγνώμονας εκφράζομεν ευχαριστίας προς τον ενταύθα Επίτροπον του Παναγίου Τάφου Ιερώτατον Αρχιεπίσκοπον Ανθηδώνος και φίλτατον αδελφόν κ. Νεκτάριον, κομιστήν των εορτίων ευχών της Σιωνίτιδος Εκκλησίας και του Μακαριωτάτου Προκαθημένου αυτής, ως και προς τον αδελφόν Μελχισεδέκ εκ της Αγιωτάτης Εκκλησίας της Γεωργίας. Ακόμη, χαιρετίζομεν εγκαρδίως την επίσημον αντιπροσωπείαν της Αγιωτάτης Εκκλησίας Κύπρου, εκ των Ιερωτάτου Μητροπολίτου Κωνσταντίας και Αμμοχώστου Βασιλείου και Οσιολογιωτάτου Αρχιγραμματέως Γεωργίου, και δι᾽ αυτής προς τον εντολέα αυτής Μακαριώτατον Αρχιεπίσκοπον Νέας Ιουστινιανής και πάσης Κύπρου, όστις ουχί διά πρώτην φοράν τιμά κατ᾽ αυτόν τον τρόπον τα ονομαστήρια του ομιλούντος.

Περαιτέρω, απευθύνομεν ευγνώμονας ευχαριστίας προς τον Μακαριώτατον Μητροπολίτην Κιέβου και πάσης Ουκρανίας κ. Επιφάνιον, τον εσχάτως αγαγόντα και αυτόν τα ονομαστήριά του, διά την πρόφρονα αποστολήν επισήμου Αντιπροσωπείας της κατ᾽ αυτόν νεοπαγούς Εκκλησίας υπό τον Ιερώτατον Μητροπολίτην Ιβάνο-Φρανκίβσκ κ. Ιωάσαφ. Εκτιμώμεν κατ᾽ αξίαν την ευγενή αδελφικήν χειρονομίαν αυτών ταύτην.

Τι δε να είπωμεν διά την ενταύθα ιεράν αδελφότητα, η οποία νυχθημερόν συνδιακονεί και φυλάττει ζηλοτύπως τα όσια και τα ιερά της πίστεως και της φυλής μας μαζί με τον Πατριάρχην, δηλαδή τον αρχηγόν της πατριάς, δηλαδή του Γένους; Μαζί με αυτόν και οι συγκυρηναίοι αδελφοί προβλέπουν, προνοούν και προλαμβάνουν. Μαζί με αυτόν, τον Πατριάρχην, παραμένουν, υπομένουν και επιμένουν. Το χρέος βαρύ. Δεν είναι μικρό πράγμα να σου ανήκουν οι αιώνες, διά να ενθυμηθώμεν τον ποιητήν. Ναί! Είμεθα ολίγοι – ασφαλώς όχι εξ υπαιτιότητός μας. Όμως, «non desperandum est»! «Εύπορος γαρ ο Θεός ... και εξ απεγνωσμένων ικανός εις σωτηρίαν αναγαγείν», μας ενθαρρύνει ο ιερός Χρυσόστομος. Είμεθα σήμερον ολίγοι, όμως «και ούτος ο αριθμός ικανός», ικανός να μοιράζη την ελπίδα της Αναστάσεως ακόμη και εις τους διώκτας της Μεγάλης Εκκλησίας, διά την οποίαν μόλις προ ημερών ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας της Πολωνίας που την επεσκέφθη, είπεν ότι είναι φάρος που διαλύει τα σκότη, σκορπίζει φως, φως Χριστού, το οποίον φαίνει πάσι. Το Οικουμενικόν μας Πατριαρχείον είναι όντως Φανάριον αειλαμπές που εξακτινώνει το φως Χριστού εν απάση τη δεσποτεία Αυτού.

Άγιοι αδελφοί και απόδημοι υιοί και θυγατέρες, οι διανύσαντες αποστάσεις διά να προσέλθετε εις συνεορτασμόν και να συμμετάσχετε εις την χαράν του Πατριάρχου σας επί τη εορτή του, σας ευχαριστούμεν από καρδίας. Μας ενισχύετε με την αγάπην σας και με την προσευχήν σας και με τας ευχάς σας, αι οποίαι γνωρίζομεν ότι είναι πηγαίαι και ειλικρινείς – δι᾽ αυτό και έφεραν τα βήματά σας μέχρι των

αυλών του μεγάλου τούτου Μοναστηρίου του Διπλοφαναρίου. Ως ευ παρέστητε! Πολυφίλητοι συλλειτουργοί Ιεράρχαι, οι «εκ δυσμών και βορρά και θαλάσσης και εώας» αφιχθέντες (Κανών του Πάσχα, ωδή η΄), αφέντες προς καιρόν τα πλοία και δίκτυα των θεοτηρήτων Επαρχιών σας, σας παρακαλούμεν να δεχθήτε τα ευγνώμονα αισθήματά μας και να μεταφέρετε την πολύτιμον ευλογίαν της ποτνίας Μητρός Εκκλησίας προς τα πνευματικά σας τέκνα, τα ευμοιρούντα να έχουν ως στοργικούς ποιμενάρχας τας υμών Ιερότητας.

Εξοχώτατοι εκπρόσωποι της Πολιτείας με επί κεφαλής τον λίαν ημίν αγαπητόν Υφυπουργόν Εξωτερικών της Ελλάδος κ. Κωνσταντίνον Βλάσην, τον Εξοχώτατον εν ιατροίς, όπως συνηθίζομεν να αποκαλώμεν ενταύθα τους θεράποντας της επιστήμης του Ιπποκράτους, ευχαριστούμεν και υμάς ουχί τυπικώς και κατά συνθήκην, αλλ᾽ ευγνωμόνως και από καρδίας. Μη αμφιβάλλετε ποσώς ότι προσευχόμεθα εν τω ιερώ ημών Κέντρω διά την από Θεού ικάνωσίν σας, διότι γνωρίζομεν ότι το εξ Αυτού κοινωφελές λειτούργημά σας είναι δυσχερές και πολυεύθυνον, ιδιαιτέρως υπό τας επαχθείς συνθήκας τας οποίας εδημιούργησεν η πανδημία του κορωνοιού.

Πατρικάς ευχαριστίας απευθύνομεν και εις την Πατριαρ-χικήν μας Αυλήν, διά την οποίαν καυχώμεθα εν Κυρίω, τόσον διά την συμμετοχήν των μελών της εις την χαράν των ονομαστηρίων του Ηγουμένου της Μονής της μετανοίας των, όσον και διά την πιστήν και εύορκον διακονίαν αυτών. Μετά την πάντη άδικον αναστολήν της λειτουργίας της τροφού Χαλκίτιδος Σχολής, εις πλήρωσιν των κενών, εκαλέσαμεν νέους φερέλπιδας κληρικούς, ευχρήστους εις διακονίαν, εκ διαφόρων Επαρχιών του Θρόνου, οι οποίοι ανέρχονται βαθμηδόν και κατ᾽ ολίγον τας βαθμίδας της εκκλησιαστικής ιεραρχίας, γίνονται συνδιοικηταί της Μητρός Εκκλησίας και, όταν έλθη το πλήρωμα του χρόνου, παραδίδουν την σκυτάλην εις τους διαδόχους αυτών – και η ζωή της Εκκλησίας συνεχίζεται. Η θεική ευγένεια της σταυρουμένης Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας, συνεχίζεται. «Οι ζωντανοί οργανισμοί δεν αποθνήσκουν. Μεταμορφώνονται». Και η Εκκλησία, ως τοιούτος, καλείται επί πλέον να μεταμορφώση τον κόσμον.

Ευλογούμεν εν ευχαριστίαις τα ενταύθα φωτόμορφα τέκνα ημών, το μικρόν ποίμνιον, το οποίον περιβάλλει και διά των προσευχών του στηρίζει τον Πατριάρχην του εις την καρδιοβόρον μέριμναν αυτού υπέρ πασών των Εκκλησιών.

Και έτσι, κλήρος και λαός, συγκεκροτημένοι, προχωρούμεν αδοντες το δοξαστικόν της ζωής και «αφορώντες εις τον της πίστεως αρχηγόν και τελειωτήν Ιησούν», «ποτέ από το χρέος μη κινούντες». «Έκλυτον ή υδαρές ουδέν εν τη Εκκλησία, αλλ᾽ έστι τα πάντα συνεσφιγμένα προς ευσέβειαν» (Κύριλλος Αλεξαν-δρείας).

Το λοιπόν, αδελφοί και τέκνα εν Κυρίω, «χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρακαλείσθε, το αυτό φρονείτε, ειρηνεύετε, και ο Θεός της αγάπης και ειρήνης έσται μεθ᾽ υμών»

(Β΄ Κορ. ιγ΄, 11)».

Προηγουμένως, τον Παναγιώτατο προσφώνησε εκ μέρους της Σεπτής Ιεραρχίας ο Σεβ. Μητροπολίτης Γέρων Χαλκηδόνος κ. Εμμανουήλ.

«Το ανθρώπινον Σώμα εις τα Δεξιά του Πατρός και ημείς έχομεν κλονιζόμεθα εκ μιάς πανδημίας! Ο γλυκύτατος Κύριος εποίησε τα πάντα καινά, και ημείς συνεχίζομεν την φαρισαικήν τακτικήν μιάς επιγείου δόξης του Μεσσίου διό και ενοχλούμεθα υπό του πραέος και ταπεινού τη καρδία Ιησού. Την εν σταδίοις και μαρτυρίοις και οδόσι θηρίων δόξαν των μαρτύρων μηδαμώς αντιλαμβανόμεθα. Προσκυνούμεν αυτών την μετά θάνατον δόξαν ως δόξαν ήτις θριαμβεύσει έναντι όσων ημείς θεωρούμεν εχθρούς. Κατελίπομεν τον Κύριον μόνον, μόνον μεθ΄ιδρώτος ωσεί θρόμβοι αίματος, αγωνιούντα διά τον δαιμονικόν θάνατον, και περιβάλλομεν μετά ζήλου μίαν θρησκείαν βασιζομένην εις τα σκήπτρα της εξουσίας και μόνον.

Ημείς, Παναγιώτατε, ουχ ούτως! Διότι τούτο εδιδάχθημεν παρά του Υμετέρου Αποστολικού υποδείγματος, εκ του βίου και της πολιτείας Υμών. Εξ Εκείνου, Όστις διδάσκετε παντί σθένει και λόγω ότι η μεγάλη Μάρτυς της αποκεκαλυμμένης Αληθείας, η Μεγάλη του Χριστού Εκκλησία, μεγαλύνεται εν ευθύναις και ουχί, τελικώς εν προνομίοις. Ότι μείζον το μένειν εν τη κοινωνία της Εκκλησίας ή το επιμένειν εις τον στείρον τύπον. Ότι καλόν το πιστεύειν ορθώς τα πατρώα, άγιον, όμως το βαδίζειν επί τοις ίχνεσι των Πατέρων. Ότι καλή η ιεραποστολή, όταν, όμως, δεν είναι σύμφωνος τη εκκλησιολογία και τω της Εκκλησίας φρονήματι, καταλήγει εις πλήρη θρησκειοποίησιν, εις έκπτωσιν, εις αμαρτίαν και ζημίαν ανυπολόγιστον.

Υπέρ τούτων απάντων, ων ίσμεν και ων ουκ ίσμεν μεγάλως ευχαριστεί και συγχαίρει Υμίν η περί την Υμετέραν Σεπτήν Κορυφήν σεβασμία Ιεραρχία του Θρόνου Αυτής. Και ευρίσκομεν την εύσημον ταύτην ημέραν ως αφορμήν διά να εξάρωμεν και εν τη έδρα Αυτής, την επέλευσιν και σκήνωσιν του Παρακλήτου εις την ζωήν και τας πράξεις Υμών και να Τον δοξολογήσωμεν ότι «στις πιο δύσκολες ημέρες, ο Θεός μας οικονόμησε τον καλλίτερο Πατριάρχη» (Όσιος Παίσιος ο Αγιορείτης)».

Στη συνέχεια τις ευχές της Ελληνικής Κυβερνήσεως μετέφερε ο Υφυπουργός Εξωτερικών κ. Κων. Βλάσης.

«Πριν από 48 χρόνια χρόνια, στις 26 Οκτωβρίου 1973, ο πρύτανης της Ιεραρχίας του Οικουμενικού Πατριαρχείου, Μητροπολίτης Γέρων Χαλκηδόνος Μελίτων, προσφωνώντας, την ημέρα των ονομαστηρίων του, τον άμεσο προκάτοχό σας Σεπτό Πατριάρχη Δημήτριο, περιέγραψε κατά τρόπο περιεκτικό το νόημα της εορτής του "Πατριάρχη". Έλεγε ο Μακαριστός Μελίτων: "Η εορτή αύτη, καίτοι κατ' αρχήν προσωπική [...] αποβαίνει εορτή πάγκοινος εν τη Εκκλησία, διότι ο Πατριάρχης [...] ανήκει εις όλους και όλοι ανήκομεν εις τον Πατριάρχην"», είπε, μεταξύ άλλων, ο Υφυπουργός Εξωτερικών και πρόσθεσε: «Πράγματι, η χαρμόσυνη αυτή ημέρα είναι μια ευκαιρία συνάντησης του "πατρός" με τα ανά την οικουμένη "τέκνα" του, είτε σωματικώς είτε προσευχητικώς, καθώς και σήμερα είναι πολλοί εκείνοι που βρίσκονται, με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, πλησίον της Παναγιότητάς σας. Πολλοί δε από αυτούς δεν είναι καν Ορθόδοξοι, μπορεί δε να μην είναι καν χριστιανοί. Ωστόσο εύχονται υπέρ υγείας και μακροημερεύσεως Υμών. Και αυτό, επιτρέψτε μου να διαπιστώσω, αποτελεί ένα από τα κύρια επιτεύγματα της πολυετούς πατριαρχίας σας. Το ότι δηλαδή η προσωπικότητά σας, είτε μέσω των

λόγων σας είτε μέσω των έργων σας, έχει εμπνεύσει και κυρίως ενώσει ετερόκλητους ανθρώπους».

Εγκάρδιο ευχετήριο μήνυμα του Προέδρου της Ουκρανίας Εξοχ. κ. Volodymyr Zelenskyy προς τον Παναγιώτατο Οικουμενικό Πατριάρχη ανέγνωσε ο Γενικός Πρόξενος της Ουκρανίας κ.Oleksandr Gaman.

Τις ευχές τους προς τον Παναγιώτατο εξέφρασαν, γραπτώς και τηλεφωνικώς, Προκαθήμενοι Εκκλησιών, Πρόεδροι Κρατών, Πρωθυπουργοί και πολιτικοί ηγέτες, Υπουργοί, Ιεράρχες, θρησκευτικοί λειτουργοί και πολλές προσωπικότητες, καθώς και πλήθος πιστών κάθε εθνικότητας από όλο τον κόσμο.

Φωτογραφίες: Νίκος Παπαχρήστου / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Πηγή: www.orthodoxianewsagency.gr